

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **H. O.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15.5.2013 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 18.3.2013, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15.5.2013 č.j.X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 18.3.2013, kterým zamítla žádost žalobkyně podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 6.3.2013, podle kterého je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 30.4.2013, dle

kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena rovněž ve výši 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že trpí depresemi a podle odborných lékařů není schopna soustavné výdělečné činnosti. Z důvodu medikace léků je velmi nesoustředěná, dochází k psycholožce, svou nemoc si nezavinila a v rodině má genetické dispozice. V léčebnách byla snad desetkrát a prodělala i dost elektrošoků.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 15.5.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 24.7.2013, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 20.11.2013 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla posouzena jako částečně invalidní od 11.9.2007 a od 1.1.2010 jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Dne 24.1.2013 požádala o přiznání invalidity třetího stupně. Na základě této její žádosti byl její zdravotní stav posouzen dne 6.3.2013 lékařem posudkové služby OSSZ v Karviné se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 50% podle kapitoly V, položky 3d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím žalované ze dne 18.3.2013 byla žádost žalobkyně o invalidní důchod třetího stupně zamítnuta. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky dne 3.4.2013, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. M., nálezů Psychiatrické léčebny v Opavě MUDr. Z. D. ze dne 5.2.2012, nálezů psychiatrické ambulance MUDr. M. V. ze dne 20.9.2012, z nálezů psychiatrické ambulance MUDr. K. ze dne 17.4.2013 a 18.7.2013, z výstupní zprávy Psychiatrické léčebny Opava z hospitalizace od 28.7.2009 do 4.9.2009 a od 26.9. do 6.12.2012 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně schizoafektivní poruchu smíšeného typu – těžký stupeň s hypomanickými depresivními fázemi a situačními faktory v pozadí. Toto zdravotní postižení je uvedeno v kapitole V, položce 3d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 60%. Posudková komise dospěla k závěru,

že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní, přičemž šlo o invaliditu druhého stupně, nešlo však o invaliditu třetího stupně.

K námitkám žalobkyně vyžádal krajský soud od téže posudkové komise doplňující posudek, v němž se posudková komise měla vyjádřit ke zprávě psychologa PhDr. O. H. a MUDr. K. ze dne 18.7.2013. Posudková komise si vyžádala zdravotní záznamy psychiatrické ambulance MUDr. K., které v doplňujícím posudku rozvedla včetně psychologického vyšetření PhDr. T. Zdravotní dokumentace psychologa PhDr. H. posudkové komisi nemohla být dodána v důsledku jejího zcizení. Po zhodnocení i této dodatečně doložené dokumentace žalobkyně setrvala posudková komise na závěru, že u žalobkyně nadále trvá schizoafektivní porucha smíšeného typu, nyní depresivní fáze. Jde o těžké postižení s častějšími atakami a přetrvávající závažnou reziduální symptomatikou mezi atakami. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 60% podle shora citované kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 15.5.2013 nebyla invalidní ve třetím stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 60% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku i doplňujícího posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a svým závěrem se v podstatě ztotožnila s posudky lékařů OSSZ v Karviné i ČSSZ, jen s tím rozdílem, že hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně horní hranici uvedené položky.

Jelikož žalobkyně k datu 15.5.2013 byla invalidní ve druhém stupni, přičemž se žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu pro třetí stupeň invalidity, krajskému souduněbylo než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 9. ledna 2014

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček